

Ou t'ú Glorador que sabs tan-
tas coses, que'us donos Oeys a des-
dir, que saltas de la vers alta
metafísica a los petilles del bu-
gatges, ^{de viatges} que'us comencis el regne
del imperi ben amablement, que
ab el teu ben dir es fas en
passar moltes coses seriament,
aquantut una mica los gams
de l'el·le gista en mica entre
moltes; mica que si'n te-
nim prou de intel·lectes que'us
estimem i en educem. Tu par-
ries mes rial qu'els altres, per-
que' tens el do del ben dir
que continua al·la destreta ci-
vil tat barcelonina. Es un
esforç perquè ton ^{amable} ~~es~~ imperiisme
eroina i'abaxi a compactar al
corrent artista que va evant
de les orientacions contradictoris

al nostre jovent minde, li de
gen abir que la cançó que li
ha representat els sentiments es una
cançon d'ouera ~~ja~~ (El Conte
l'Arnan, Els Estudiants de Tolosa,
Gervallousa, Cançons de ~~libertat~~, qui-
nos cançon d'ouera, etc.) que la
porta alegria no li era, (li ha
mes ^{flanca} alegria ab moltes de nos-
tras cançons populars que en tota
la música mundial moderna
plegada) i abuz tu' Glori-
dor ~~agafar~~ ^{sentit} (Enigrant en sent
Pagafors com a
impresió depriment, ~~et~~ ten
nimble de nostra música)
imperialisme creix i en esca-
lota ^{ab escarment de proclamar la universalitat de Grieg} ~~allí~~ ^{que clia} Glori a
matematitzant la melancolia co-
barda, aragonesa, gallega / po-
bres gallegos, ves quina culpa li

tenen) de la vostra música, que per
gors ^{te} sembla no té altre caracteri-
tica que agurta depressament me-
lancolia.

Mira l'Emigrant Glorador
l'Emigrant te fendo, i incere me
lancolia, i així me sembla no t'ha
de saber greu, perquè qui no sab
angorar no sab pas estimar, i del
estimar sempre horem sentit a dir
qui en surten les grans coses. Fui
no sab Glorador que una dels cant
mes hermosos de Grieg i per lo
tant mes universal de Grieg
es la Ultima Primavera? I adonç
es un cant de melancolia la Ul-
tima Primavera. Fui per rahó
de proclamar la universalitat
de Grieg, pero de foton manera,
Aquest artista no es pas un cas
aïllat. Grieg es un ^{el mes} exquisit ^{del} ~~variety~~ ^{variety}

no l'ha, però no te pas la secció
fora que tu froua, en els homes,
grans que's reuenen frenallu
a cada costat del por dels freus,
el Peer Gigant de Gries, no el d'ib
ren, no te res d'això. En canvi
i t'en dire' un, a can d'orella,
de nom més fort, de sentor. de
naturalen: Clane', hi després del
Emigrant ^{es cultare} ~~després~~ ^{es cultare} ~~sentor~~ dels Xiquets
de Vall, i no sentores ra per
Falera, i després ^{ni es cultare} ~~tu sentores~~
altres de cora, o los devior
haver d'escalta, i no l'adon
res de l'art nostre d'are que ab
~~vincenit de rapa~~ ~~pas la dominia del~~
~~lengatge~~ tota dignitat canta
ab accent de ressa

† i si troves inculta la portablen
de Clane' pot haver sentit ^{ni es cultare} ~~sentor~~ nostra
d'are ^{que tu} ~~que tu~~ ^{puen vincenit} ~~vincenit~~ ^{de rapa} ~~de rapa~~ ^{de sentor} ~~de sentor~~

Oh bon glorador, t'hi semblen
mes bé que altres predicadors
que'is sermoneen, i criticquen
qu'ens critiquen. Tu que diras
los coses tant bé ~~es regal de~~
~~que los deus senten~~ tu del bé
sentir de deuenen eixir. Però
ja qu'és pobre, misèrie es-
tem tant desamparats de l'alt
de la pluma, mira'ti bé ^{quan} com
paris als vocaltes, perquè com
mes necessitats cal que la cari-
tat sigui mes completa.

Mira Glorador, és que parlen
de marxa, coses es façil i equi-
voquen sovint, i donquen molts
consells sense volerlos. Com
que es impossible qu'entenguen
^{en} de tot ~~en gran superlatiu~~ de una
manera justa, o parin que feu

+
que la vida a un voltorn. A-
quest iòient, s'ha desenvolupat ab
les pèsses de la cursa nova
marcada de l'empelt de la to-
rada vella del poble, sense a-
questa agregada nos haurien
sortit els biols moderns ab vernis,
desllint de ^{beyts} ~~retinaments~~ refin-
ment, francesos o dels de tota
peranto, alemanys, ara comen-
çen ^{cantant} ~~qualsevol~~ ^{clauson de} ~~de~~ jove, jabs, d'allí
que no tenen els gustos, els tras-
cendents, els gustos civilitzats,
allí qu'és la flor va el fruit.
I vet aquí quells de fora, els
meistes mundials i en adonant
i en senten recansa de la per-
cor, ignorancia, perduda, i es
reclucen ab certa enveja, els
en enveja del vell al contemporani

plac. inventat caritatem, Per
el corrent s'escolta a l'ethorn
conliadament y l'culleuuen
~~bona~~ Cos arbitrarietats bona
y dolenta, ^{del que ~~diuen~~} ~~quant d'aquí~~
~~a allí~~ no va culloch. Atais
li dezan que la comunitat con
diu a caritat volen
fer creure que escoltan les
palpitacions del art universal,
y l'bon ijsocent es facil
que auent d'arbitrarietat a ar
bitrarietat se trobi a les
foras, ^{hi auen} ~~passen~~ aquí els sucia lents,
no tenim la base de una cul
tradiciu no interrompuda de cul
tura musical que passi l'estre
a les ventades copitacion
que may faltin.

applicacions falses, se com un
ben apreciades al ideal que
es l'èix de tots vostres laboris.

I me perdona aquest pobre manich
que ^{us} ha volgut per ofendre, tota-
~~ment voldria posar-te alerta en~~
~~cuna qüestió~~ te deducir ~~nostra~~ prou
estorins agradables a la liti-
ratura perquè us s'enti agraï-
ment, sincer afecte. Si m'he
aferrat a dir-vos aquestes ratlles
és perquè ~~despertar la confiança~~
credi'los vos d'escaltar ab la fonde-
r i serenitat que transparenta les
seu's.

~~per força~~ a lo menys, per respecte,
per tot arribar a l'últim de l'apreciació desuden-
ment la bona intenció

Al Estimat Jermes

No puch estar conforme ab lo del
anexament territorial. A un home
que senti frissansa de formar a
sa terra si ^{al} trovarshi de nou,
trobes son pays ab gent extranya
ab parla diferenta, ab manera
de esser diferenta no se li an-
raria pas l'anexansa. Si estimem
la terra nostra, el nostre pais, es
perquè en ell navem viuent, en ella
navem trobat l'ambient de rasca
que ha format nostra persona; no
es ha absorbit el terrer vini per
què en ell hi ha armonizat nostre
ser; no es en aquest sentiment de
l'anexansa no es cora essencial
la topografia del terrer, el sol, l'ay-
re, vini les afeccions que han mo-

2

delat nostre esperit, Augorem les
nostres montanyes y valls, peu en
care mes, es carrers de la infer-
tern y la cosa ahont nasquerem,
es a dir, tot lo qu'es mes aprop
de nostra humanitat. Es inencomparable
amich, el patriotisme qu'en dir, ter-
ritorial y el de rassa. Així monen
l'into din

A deu germans
A deu riu mon pare
No os veurei mes
Oh si al fossen
ahont jau me dolia mare
el llet tinguer

Així, crech jo que queda en peu
~~el~~ l'argament: qui no sab augurar,
no sab estimar

Val dir així que la melangia del
 angorament no d'esser la carac-
 terística de nostre art? no, es-
 timat Denis. I'angora és que
 no'ls té, no lo qu'és posseix esplen-
 didament, y'ls catalans la sentim
 pujar fort la vida, gràcies a Deu.

Precisament la intenció de ~~nos~~
 la ~~endressa~~ meua primera en-
 dressa era una afirmació de la
vida sana de nostra música lo que
 jo crec hi ha ~~de~~ de sa y fort
 en nostre jove art musical con-
 tra les ~~seues~~ acusacions que se
 trasllacien en la terra Glòria ~~robre~~
 origen d'aquests raonaments